

JOY

4/2010

Jupperin Omakotiyhdistyksen
jäsenlehti

Sisällysluettelo

3	Puheenjohtajan palsta
4	Kaupunginjohtaja Marketta Kokkosen jäähyväiset
6	Palvelujen karsimiselle ei ole Jupperissa perusteita
8	Älä hyppää tuntemattomaan veteen
9	Mopovaara
10	Syksyiset terveiset päiväkodeista
11	Terveisiä kotiseutupäiviltä
14	Terveisiä Laatokan Valamosta
18	Kirjallisuusilta Laaksolahden kirjastossa 6.10.2010
20	Römppäjäiset Yhteistuvalla
21	Toimintasuunnitelma 2011
22	Johtokunta
23	Tapahtumakalenteri

Jäseneksi liittyminen

Jäseneksi voi hakea maksamalla liittymismaksun yhdistyksen tilille. Tilillepanon tiedotuskohtaan on merkittävä selvästi nimi, osoite, tontin numero ja mielellään myös puhelinnumero ja sähköpostiosoite. Johtokunta hyväksyy jäsenen yleensä seuraavassa kokouksessaan. Vuosittaista jäsenmaksua ei tänä vuonna ole.

Tilinumero Nordea 221318-17979

Varsinainen jäsen, Jupperissa olevan kiinteistön omistaja/osakas	20 €
Perhejäsen, varsinaisen jäsenen perheenjäsen	10 €
Henkilöjäsen, jokainen jupperissa asuva henkilö	10 €
Kannatusjäsen, henkilö	80 € /vuosi
Kannatusjäsen, yhteisö	120 € /vuosi

Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti JOY

Ilmestyy neljä kertaa vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle. Lehteä julkaistaan myös yhdistyksen kotisivuilla: <http://www.jupperi.fi>. Painos 900 kpl. Painopaikka Pekan Pikapaino Oy. 33. vuosikerta. ISSN 1238-3198

Päätoimittaja:
Juha-Pekka Ripatti
juha-pekka@jpripatti.net
0400 463 941

Toimitussihteeri:
Silve Sahlan
silve.sahlan@kolumbus.fi
050 344 5927

Muu toimitus:
Lea Ala-Peijari
lea.ala-peijari@kolumbus.fi
050 512 4435

Eeva-Riitta Puomio
eeva-riitta.puomio@sci.fi
050 531 9219

Kimmo Sierimo
kimmo.sierimo@luukku.com
050 412 6335

Seija Kotipalo, taitto
seija@kotipalo.fi

Seuraava lehti 1/2011 ilmestyy su 6.2.2011.
Aineisto lehteen toimitussihteerille viimeistään 16. tammikuuta.

Kannen kuva: "Valamon luostarin pääkirkko yläpuutarhan takaa nähtynä"; Pekka Puomio

Jupperin Omakotiyhdistyksen Puheenjohtajalta

Vapaa tietosanakirja Wikipedia määrittelee kiusaamisen olevan verbaalista, eleellistä tai fyysistä aggressiivista käyttäytymistä, jota esiintyy kaikilla yhteiskunnan osa-alueilla. Kiusaaminen on toisen suunnitelmallista alistamista onnettomaan ja voimattomaan mielentilaan. Kiusaaminen on joko suoraa tai välillistä maineen piläämistä. Kiusaaja pyrkii yleensä ensin piläämaan toisen maineen, jotta hän voi muista välittämättä koventaa hyökkäystään, kunnes kiusattu menettää toimintakykynsä.

Verbaalinen kiusaaminen on sarkastinen huomautus, haaste tai loukkaus, joka on tarkoitettu ihmisen saattamiseksi onnettomaan ja voimattomaan mielentilaan. Eleellistä kiusaamista ovat esimerkiksi syrjintä, keskisormen näyttäminen, oven paiskaaaminen kiinni, sylkeminen huomion herättämiseksi ja tahallinen tuijotus. Fyysinen kiusaaminen on fyysistä pahoinpitelyä kuten lyömistä, potkimista, tönimistä, tukistamista, tavaroiden heittelyä tai sylkemistä kohti.

Kuten määritelmässä todetaan, kiusaamista esiintyy kaikilla yhteiskunnan osa-alueilla. Minulle on jäänyt elävästi mieliin iltauutiset vuodelta 1995, jossa valtiovarainministeri Arja Alho poistui valtioneuvoston kokouksesta vuolaasti itkien ja soperellen saatuaan pääministeri Paavo Lipposelta julkiset moitteet. Viimeisin korkean tason työpaikkakiusaaminen paljastui hiljattain, kun vastikään Suomen Pankin johtokunnasta eläkkeelle jäänyt johtaja Sinikka Salo kertoi olleensa työpaikkakiusattu. Toista ääripäätä edustavat hiekkalaatikolla leikkivät lapset, jotka muodostavat omia kaveriryhmiään kommentoilla ”Tää on meidän leikki, me ei leikitä sun kaa”.

Niin lastentarhoissa, kouluissa, kuin Suomen Pankissakin on kiusaamisen suhteen nollatoleranssi. Se ei riitä, että näin sanotaan olevan. Nollatoleranssin, jos sellainen olisi edes mahdollista (vrt. tupakaton Suomi), toteutumisen eteen pitää tehdä tehokkaasti ja yhteisesti töitä. Väitetty kiusaaminen on tutkittava ja selvitettävä, sekä mahdolliset kiusaajat saatava ymmärtämään tekojensa seuraukset. Monet koulukiusatut ovat kantaneet ikäviä koulumuistoja aikuisuuteensa asti.

Eduskunta hyväksyi 20.10.2010 täysistunnon ensimmäisessä käsittelyssä ampu-ase-lain muutoksen, jolla rajoitetaan käsiaseiden saatavuutta. Tämä ampuma-ase-lainsäädännön muutoshan sai alkunsa Jokelan ja Kauhajoen kouluampumisista. Nyt tällä lainmuutoksella vaikeutetaan kouluampumisissa käytettyjen tekovälineiden, lyhyiden käsiaseiden, saatavuutta. Koulusurmien taustalla oleviin varsinaisiin syihin, sosiaali- ja terveysongelmiin, lakimuutoksella ei ole mitään vaikutusta. Eikä tällä lailla voida estää tulevia koulusurmia, kuten poliisiylijohtaja Mikko Paatero on aikaisemmin todennut.

Kiusaamista ei tule hyväksyä, olipa se millaista tahansa, tai tapahtuipa se missä tahansa, koska sillä voi olla traagiset seuraukset!

Kaupunginjohtaja Marketta Kokkosen jäähyväiset asukasyhdistyksille

Marketta Kokkonen on toiminut Espoon kaupunginjohtajana 15 vuotta. Koko tuon ajan hänellä on ollut tapana kutsua Espoon Kaupunginosayhdistysten Liiton (EKYL) ja Espoon Omakotiyhdistysten Keskusjärjestön (EOK) jäsenyhdistysten puheenjohtajat syksyisin aamukahvitilaisuuteen. Kokkonen siirtyy eläkkeelle vuodenvaihteessa mutta hän lupasi esittää tulevalle kaupunginjohtajalle Jukka Mäkelälle kyseisen perinteen säilyttämistä.

Kaupunginjohtaja järjesti viimeisen asukasyhdistysten puheenjohtajien tapaamisensa perjantaina 3. syyskuuta 2010 Gumbölen kartanossa. Paikalla oli 35 edustajaa eri yhdistyksistä. Tapaamiseen on kuulunut, että aamukahvin yhteydessä kaupunginjohtaja on kertonut Espoon ajankohtaisista asioista, jota selvitystä on seurannut lyhyt keskustelu. Aikaa tapaamiseen on varattu yksi tunti.

Tällä kertaa Kokkonen käsitteli puheessaan kaupungin taloutta, palvelujen tarjontaa sekä metropolialuetta. Kuluvana vuonna Espoon kaupunki on pysynyt hyvin budjetissaan, vaikkakin kaupungin verokertymä oli syyskuun alussa edelleen

Kuvat: Juha-Pekka Ripatti

Asukasyhdistysten edustajat olivat runsaslukuisena paikalla kaupunginjohtaja Kokkosen kutsumana.

EKYL:n puheenjohtaja Jukka Kivi ja sihteeri Tiina Lamminaho kiittivät kaupunginjohtajaa hyvästä yhteistyöstä.

negatiivinen. Toiveissa on päästä plussan puolelle ennen vuoden loppua. Kaupungin talous tulee kohentumaan hitaasti, joudutaan menemään pitkälle 2010-luvulle ennen kuin talous saadaan samalle tasolle kuin 2000-luvun alussa. Kaupungilla on myös monia isoja rakennushankkeita, kuten länsimetro.

Kokkonen viittasi useaan otteeseen professori Antti Hautamäen tekemään selvitykseen, jossa Hautamäki on muun muassa kansainvälisesti verrannut eri metropolikeskusten kilpailukykyä. Professori Hautamäen selvitystä on käytetty suunniteltaessa palvelujen uudelleen järjestämistä. Espoolla on 800 palvelutoimipistettä, jotka ovat hallinnollisesti ja logistisesti kalliita ylläpitää, samoin kuin ne kiinteistöt, joissa toimipisteet sijaitsevat.

Kaupungin tulevaisuuden näkymissä toimipisteiden määrää vähennetään siten, että yhteen toimipisteeseen keskitetään useita palveluita, kuten esimerkiksi päivähoito, neuvolapalvelut, hammashoito jne. Nämä palvelukeskittymät sijoitetaan hyvien julkisten kulkuyhteyksien solmukohtiin, kuten kauppakeskuksiin Sello, Iso Omena, Lipulaiva, Entresse tai metroasemien läheisyyteen. Samalla kun toimipisteiden määrää vähennetään, jäljelle jäävien toimipisteiden aukioloaikoja pidennetään niin aamusta kuin illasta. Tähän konseptiin kuuluu myös palvelujen siirtyminen tietoliikenneverkon kautta tapahtuvaksi.

Puheenvuorossa nousi esille myös mahdolliset kuntaliitokset pääkaupunkiseudun metropo-

lialueella. Tässä yhteydessä Kokkonen viittasi sekä Helsinki-Vantaan kuntaliitosselvitykseen, että kevään 2011 hallitusneuvotteluihin koskien metropolialueen kehittäminen. Kaupunginjohtaja Kokkonen päätti puheenvuoronsa toteamalla, että meidän on taisteltava Espoon itsenäisyyden puolesta.

Tilaisuus päättyi puheenjohtaja Anja Pankasalon (EOK) ja puheenjohtaja Jukka Kiven (EKYL) kiitoksiin kaupunginjohtaja Marketta Kokkoselle.
Juha-Pekka Ripatti

Kosmologi, professori

Kari Enqvist

vierailee kirjailijaillalla

Laaksolahden kirjastossa

maanantaina 22.11.2010 klo 18.00.

Kari Enqvist on julkaissut lukuisia kansantajuisia kirjoja maailmankaikkeuden ilmiöistä ja olemassaolon olemuksesta. Uusimmassa kirjassaan *Kuoleman ja unohtamisen aikakirjat* hän käsittelee suhdettaan kuolemaan, uskontoon ja uskonnottomuuteen.

Tervetuloa kuulemaan ja keskustelemaan!
Tilaisuudessa on kahvitarjoilu.

Laaksolahden kirjaston ystävät ry
Laaksolahden kirjasto

Palvelujen karsimiselle ei ole Jupperissa perusteita

Espoon valtuusto on aikaisemmin hyväksynyt ohjelman, jolla pyritään supistamaan palveluverkkoa eli keskittämään palveluita ja saamaan näin säästettyä verorahoja.

Lokakuun kaupunginvaltuustossa oli tarkoitus hyväksyä Palveluverkon tavoitetila vuodelle 2020, mutta valtuusto palautti asian yksimielisesti uudelleen valmisteltavaksi. Espoolaiseen tapaan palveluverkon muutos lupaa vain hyvää kaikille kuntalaisille: ”Uuden palvelukonseptin keskiössä ovat asiakaslähtöiset, laadukkaat ja tehokkaat palvelut, joiden käyttö perustuu ympäristön entistä pienempään kuormittavuuteen. Konseptin mukaan Espoo toimii jatkossa orkestroijan roolissa palvelujen järjestäjänä huolehtien siitä, että palvelut ovat saatavilla tehokkaasti ja että ne vastaavat asiakkaiden tarpeisiin vaikuttavasti.”

Valtuustossa yli puoluerajojen ei näihin kauniisiin sanoihin uskottu, vaan vaadittiin konkreettista tietoa siitä, mitä palveluiden keskittäminen käytännössä tarkoittaa eri asuinalueilla. Suuria epäilyksiä herättää mm. seuraava: ”Palvelukokonaisuus tulee jatkossa muodostumaan asiakkaan itsepalvelusta, vertaistukitoiminnasta, sähköisistä palveluista, eriasteisesti keskitetyistä kaupungin ja muiden palvelutuottajien palveluista ja palvelutuotantoa tukevasta palveluverkosta sekä tieto- ja viestintätekniikasta. Tulevaisuudessa asiakkaat ja kaupunkilaiset ottavat entistä enemmän vastuuta itsestään, ovat aktiivisia sekä huolehtivat omasta terveydestään, osaamisestaan ja hyvinvoinnistaan.”

On helppo olla samaa mieltä siitä, että meidän jokaisen tulee ottaa enemmän vastuuta itsestämme ja huolehtia paremmin terveydestämme. Mutta todellinen huoli kohdistuu niihin espoolaisiin, joiden omat voimat eivät enää riitä ja niihin joiden taidot eivät vielä riitä itsestä huolehtimiseen eli vanhuksiin, lapsiin ja vammaisiin. Omassa kotikylässämme Jupperissa asuu paljon lapsiperheitä, mutta paljon vanhuksia myös. Olen läheltä seurannut viimeisen viiden vuoden aikana, kuinka omat appivanhempani sairastuivat, tarvitsivat kotipalveluita voidakseen asua kotona ja lopulta tarvittiin paikka dementiakodissa. Meille omaisille oli ensiarvoisen tärkeää, että tiesimme, että ukis-

ta ja mummista pidetään huolta myös silloin kun itse olemme töissä. Oli myös tärkeää, että paikka dementiakotiin löytyi läheltä eli Aurorakodista, jossa lastenlapsienkin oli helppo käydä mummia tapaamassa hänen viimeisinä elinvuosinaan.

Jupperin alueella on kävelyetäisyydellä neuvola, päiväkotia, kirjasto, koulu – ja tietysti meidän erinomainen lähikaupamme. Näistä palveluista en asukkaana enkä päättäjänä suostu tinkimään, enkä tule hyväksymään näiden lähipalveluiden sijoittamista automatkan päähän. Nyt siis palveluita halutaan siirtää kauemmas, esimerkiksi Viherlaakson terveysaseman palveluita ollaan karsimassa. Terveyskeskuspalvelut Viherlaaksossa palvelevat noin 20 000 asukasta, joka vastaa jo pienen kaupungin asukasmäärää. Terveyspalveluiden keskittäminen Leppävaaraan ei ole perusteltua ja vaatisi melkoista henkilökunnan määrän ja tilojen kasvattamista, jotta ruuhkautumiselta vältyttäisiin. Asukasyhdistysten lähetystö oli juuri oikeaan liikkeellä, kun he toivat lähes 4000 asukkaan allekirjoittaman vetoomuksen Viherlaakson terveyspalvelujen säilyttämisen puolesta valtuustoryhmien puheenjohtajille lokakuun valtuuston kokoukseen.

Kaupungin keskeisin tehtävä on keräämällä verovarolla tuottaa kuntalaisille heidän tarvitsemiaan palveluita. Palveluista tärkeimmät eli peruspalvelut tulee olla erityisesti pienten lasten vanhempien, pienten koululaisten ja vanhusten helposti saavutettavissa. Jupperin palvelut ovat käyttäjien eli meidän asukkaiden kannalta oikein mitoitettut ja karsimisen tarvetta niissä ei ole. Harvemmin tarvittavia palveluita voimme hakea vaikka Leppävaarasta, kuten tähänkin asti on tehty.

(Lainaukset julkaisusta ”Palvelujen järjestämisen ja palveluverkon tavoitetila 2020; Espoon kaupunki”)

Sirpa Hertell

Jupperilainen Sirpa Hertell on kaupunginvaltuutettu ja kaupunginhallituksen 1.vpj

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään

torstaina 25. marraskuuta 2010 kello 19.30

Laaksolahtitalon ruokalassa energiapaneelin jälkeen.

Esityslista

Yhdistyksen syyskokouksessa käsitellään seuraavat sääntöjen 7 §:n mukaiset asiat:

1. Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri ja kaksi pöytäkirjan tarkastajaa sekä muut mahdolliset kokouksen toimihenkilöt,
2. todetaan kokouksen osanottajat ja heidän äänivaltaisuutensa,
3. todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus,
4. käsitellään johtokunnan esitys vuoden 2011 toimintasuunnitelmaksi,
5. käsitellään johtokunnan esitys vuoden 2011 talousarvioksi, määrätään yhdistykselle suoritettavien sääntöjen 4 pykälässä mainittujen liittymis- ja jäsenmaksujen suuruus ja päätetään johtokunnan jäsenille ja tilintarkastajille maksettavasta palkkioista ja korvauksista,
6. valitaan johtokunnan puheenjohtaja vuodeksi 2011,
7. valitaan erovuoroisten (Lea Ala-Peijari, Urpo Kotipalo ja Juha Vepsäläinen) tilalle uudet johtokunnan jäsenet ja täytetään mahdolliset muut vapaat johtokunnan paikat niiden jäljellä oleviksi toimikausiksi,
8. valitaan yksi - kaksi tilintarkastajaa ja heille yksi - kaksi varatilintarkastajaa ja
9. käsitellään muut johtokunnan esittämät tai sääntöjen 5:n pykälän tarkoittamat asiat.

Espoon nettisivuilta 30.10.2010 poimittua tietoa

Influenssarokotukset marraskuussa 2010

Kausi-influenssarokotuksia annetaan ilman ajanvarausta Leppävaaran ja Viherlaakson terveysasemilla:

Ma, ke, to ja pe 8.11. - 19.11. klo 9 - 14

Tiistaisin 9.11. ja 16.11. klo 14 - 18

Laboratoriopalvelut keskittyvät Espoossa

Viherlaakson terveysaseman laboratorio sulkeutuu vuoden vaihteessa. Tarkasta ajankohdasta

tiedotetaan, kun varmistuu, milloin Leppävaaran laboratorio muuttaa uusin isompiin tiloihin. Alueen asukkaille lähimmät näytteenottopisteet ovat Leppävaaran, Kauniaisten (Asematie 19) ja Jorvin sairaalan (Turuntie 150) laboratoriot. Sijaintikartta ja bussiyhteydet löytyvät terveysasemien sivuilta. Viherlaakson terveysasemalle suunnitellaan ajanvarauksella toimivaa näytteenottoa niille potilaille, joilla on kesto-lähete laboratorioon. Espoolaiset voivat hakeutua vapaasti mihin tahansa HUSLABin laboratorioon Uudenmaan alueella.

Älä hyppää tuntemattomaan veteen!

Viime kesän helteet ja lämpimät vedet toivat Jupperinrantaan paljon uimareita. Viikkoja jatkunut auringonpaiste haihdutti järvestä paljon vettä ja vedenpinnan laskua lisäsi myös pitkä sateeton kausi. Tällä hetkellä Pitkäjärven pinta on reilun metrin alempana kuin jäiden lähdön aikaan.

Vedenpinnan lasku mataloitti tietysti myös uimalaiturin ja pohjan välistä syvyyttä. Kesällä satuikin yksi ikävä vahinko, jossa laiturilta jalat edellä veteen hypännyt poika loukkasi jalkapohjansa pohjassa olleeseen terävään esineeseen. Vahingon tapahduttua omakotiyhdistyksen luottosukeltaja Pekka Puomio tarkasti laiturin ympäristön ja löysi ilmoitetusta kohdasta pohjaan hautautuneen tynnyrin. Tynnyristä oli näkyvissä vain terävä kulma. Tässä vaiheessa tynnyri merkittiin poijulla, jotta kukaan ei hyppäisi veteen juuri siihen kohtaan, ja lisäksi uimalaiturin kanteen kiinnitettiin Sukeltaminen kielletty–kyltti.

Römppäjäisten jälkeisenä sunnuntaina Lasse Gustafsson, Timo Kanermo, Pekka Puomio, Juha-Pekka Ripatti ja Erkki Vesala ryhtyivät tynnyrin

Kuvat: Juha-Pekka Ripatti

Pekka Puomio valmistautuu sukellukseen kiellosta huolimatta.

Erkki Vesala (vas.) ja Lasse Gustafsson vinssaavat tynnyriä ylös.

poisto-operaatioon. Pitkäjärven VPK:lta saatiin lainaksi polttomoottoriruisku letkuineen ja suihkuputkineen tynnyrin kaivamiseksi esiin savesta, samoin kuin apuvaijereita ja nostoliinoja. Pekka veti kuivapuvun päälleen ja sukelsi nyt jo reilusti viilentyneeseen veteen. Reilun tunnin työskentelyn jälkeen tynnyrin ympärille saatiin kiinnitettyä vaijerisilmukka ja taljalla vetämällä tynnyri saatiin vedettyä rannalle. Tynnyri osoittautui betonilla täytetyksi puolikkaaksi, jota on ilmeisesti käytetty aikaisemmin jonkinlaisena ankkurina.

Vaikka tämä riesan aiheuttaja saatiinkin nyt poistettua, Sukeltaminen kielletty–kylttiä ei poisteta laiturin kannesta. Pitkäjärven vesi on sameaa, eikä laiturilta veteen katsottaessa voi olla varma, onko veteen turvallista hypätä. Varsinkin viikonlopun jälkeen veteen on saatettu heittää vaikkapa polkupyörä. Jotta laiturilta voisi turvallisesti sukeltaa veteen, edellyttäisi se laituria ympäröivän pohjan tarkistamista päivittäin, ja tähän omakotiyhdistyksellä ei ole mahdollisuutta.

Juha-Pekka Ripatti

Pohjasta saatiin ylös puolikas tynnyri täynnä betonia.

Mopovaara

Jupperilainen oli joutunut Sellon postiin mennessään pohjoisen suunnalta tunnelia jalkaisin lähestyessään mopon töytäismäksi ikävin seurauksin.

Toimittaja teki retken tutkimaan liikennemerkkejä sinne Turuntien kupeeseen. Mopo siellä näkyi nytkin viilettävän, mutta missään ei näkynyt mopoilun sallivaa lisäkilpeä, vaan pelkästään jalankulun ja pyöräilyn sallivia liikennemerkkejä.

Mopo on moottorikäyttöinen ajoneuvo kuten auto ja moottoripyörä. Ajoneuvoja on kuljetettava ajoradalla. Jos tien oikealla puolella on piennar, jolla ajo käy haitatta päinsä, mopoa on kuitenkin kuljetettava pientareella.

Pyörätiemerkistä tieliikenneasetus kertoo seuraavaa:

Merkillä osoitetaan ajoradasta rakenteellisesti erotettua taikka erillistä pyörätietä, jota polkupyöräilijän on käytettävä ajaessaan asianomaiseen suuntaan. Muut ajoneuvot eivät saa käyttää merkillä osoitettua pyörätietä. Mopolla ajo pyörätiellä on kuitenkin sallittu, jos se osoitetaan tekstillisellä lisäkilvellä ”Sallittu mopaille”.

Espoossa tavallisin kevyen liikenteen väylä on yhdistetty jalankulku- ja pyöräilytie, jolla siis mopot eivät saa ajaa ilman merkin alapuolella olevan lisäkilven antamaan lupaa. On vaan mentävä ajoradalle muiden moottoriajoneuvojen joukkoon.

Jupperin alueella ainoa paikka, jossa on nähtävissä ”Sallittu mopaille”-kilpi, on Pitkäjärventien suuntainen sen eteläpuolella oleva Vantaan puolelle jatkuva jalankulku- ja pyöräilytie.

Silve Sahlan

Syksyiset terveiset Laaksolahden päiväkodistä ja Kissankulman ryhmäperhepäiväkodistä!

Osallistuimme kansainväliseen ENO - verkkokoulun puunistutuspäivään 21. syyskuuta 2010. ENO - verkkokoulu on Enon kunnasta lähtöisin oleva verkossa toimiva ympäristökoulu, joka on levinnyt ympäri maailman.

Istutimme yhdessä Espoon kaupungin Viherpalvelun puutarhurien kanssa kirsikkapuun päiväkodin pihalle syksyisen sateisissa tunnelmissa. Istutettu puu muistuttaa luonnosta ja ympäristönsuojelun tärkeydestä. Se on myös koulujen ja päiväkotien välisen yhteistyön, monikulttuurisuuden ja rauhan tunnus. Samana päivänä vietettiin YK:n kansainvälistä rauhanpäivää ja ENO -verkkokoulu juhli 10 -vuotista taivaltaan.

Puunistutuspäivänä nostimme keväällä ansaitun Vihreän lipun salkoon ja lauloimme päiväkodin omat Vihreä lippu -laulut. Päiväkodin lapset lapi-

oivat kukin vuorollaan multaa taimen juurelle pienimpien seurassa tapahtumaa sylistä. Sadekaan ei latistanut innostunutta tunnelmaa.

Laaksolahden päiväkoti ja Kissankulman ryhmäperhepäiväkoti osallistuvat tänäkin lukuvuonna Vihreä lippu -ohjelmaan. Vihreä lippu on kansainvälinen ympäristökasvatusohjelma. Viime vuoden teemana oli jätteiden vähentäminen, jolloin keskityimme erityisesti jätteiden lajittelun lisäämiseen ja sekajätteen määrän vähentämiseen. Vuoden 2010-2011 teemaksi olemme valinneet lähiympäristön.

Päiväkodissamme toimii aktiivinen ympäristöraati, joka koostuu lapsista ja aikuisista.

Tavoitteenamme on yhdessä lasten, vanhempien ja yhteistyökumppaneidemme kanssa kiinnittää huomiota lähiympäristöömme ja kehittää sitä.

Laaksolahden päiväkodin väki

Tietoa Vihreä lippu- ohjelmasta www.vihrealippu.fi

Terveisiä kotiseutupäiviltä

**Suomen
Kotiseutuliitto**

Finlands Hembygdsförbund

Valtakunnalliset kotiseutupäivät pidettiin Joensuussa 5-8.8.2010 nimellä "Kahden Karjalan Rajalla - Kotikondujarmankat"

Vuosikokous oli 6.8.2010 Konservatorion salissa. Kokouksen puheenjohtajana toimi Joensuun kaupunginhallituksen puheenjohtaja Matti Väistö, sihteereinä Lassi Saressalo ja Heikki Saarinen. Kokouksessa myönnettiin kotiseututyön ansiomitalit 14 henkilölle ympäri Suomenmaata. Vuoden kaupunginosaksi valittiin Helsingin Roihuvuori ja kotiseutupoluksi Suomussalmen Ämmäsaaren kulttuurikävely. Asianosaiset kukitettiin kiitossain. Kokoukseen osallistui yli 200 henkilöä.

Seuraavat valtakunnalliset kotiseutupäivät ovat Turussa 28.-31.7.2011 teemalla eurooppalainen kulttuuri Suomessa. Turkuhan on Suomen ensimmäinen ja vanhin pääkaupunki ja vuoden 2011 Euroopan kulttuuripääkaupunki. Siinä haastetta.

Olihan siellä Joensuun ja lähistön alueella paljon tapahtumia järjestetty kokousvieraille. Oli Lehmäoopperaa, retkiä Outokummun kuparikäivokseen, joki- ja järviristeilyjä Pielisellä ja Pyhäselällä sekä Kolin maisemissa. Jokaiselle löytyi varmasti katsottavaa ja koettavaa karjalaisten vieraanvaisuuden ja iloisuuden parissa.

Kuvat: Kimmo Sierimo

ITE-taiteilija Veijo Rönkkönen rakensi 45-vuotta patsapuistoaan Koitsanlahteen Parikkalan kuntaan 6-tien viereen kotitontilleen, jossa on yli 500 patsasta kukkaistutuksineen.

Pääjuhla vietettiin Joensuun Areenalla lauantaina 7.8.2010. Tilaisuudessa valtiovoimien tervehdyksen toi ministeri Anu Vehviläinen. Musiikista huolehti Joensuun kaupunginorkesteri solistina Ilkka Alanko. Kuultiin Heikki Turusen runo "Tulen maakunnasta", jonka esitti Anna-Liisa Alanko. Karjalainen ruokakulttuuri tuli myös hyväksi koettua ja todistettua.

Pääjuhlan loputtua tuli kiire yöpuulle sillä seuraavana aamuna bussi lähti kello 6.00 Joensuusta kohti rajaa suuntana Sortavala ja Laatokalla sijaitseva Valamon luostari. Sortavalan kaupunki on siinä kunnossa kuin sieltä tuli lähtö. Karjalaista lainatakseni joukko sortavalalaisia on kirjoittanut pääministeri Vladimir Putinille avoimen kirjeen, jossa ilmaistaan huoli kaupungin rakennusperinnön kriittisestä tilasta. Tosin Putin nimitettiin heinäkuussa Sortavalan kunniakansalaiseksi Valamon hyväksi tekemänsä työn vuoksi. Löytyi Sortavalasta Sortavalan tyttökoulu joka oli perustettu 1857 ja toimi nykyisessä rakennuksessa 1912-1939. Rakennus oli ulospäin ihan siistissä kunnossa ja poikakoulukin oli pystyssä.

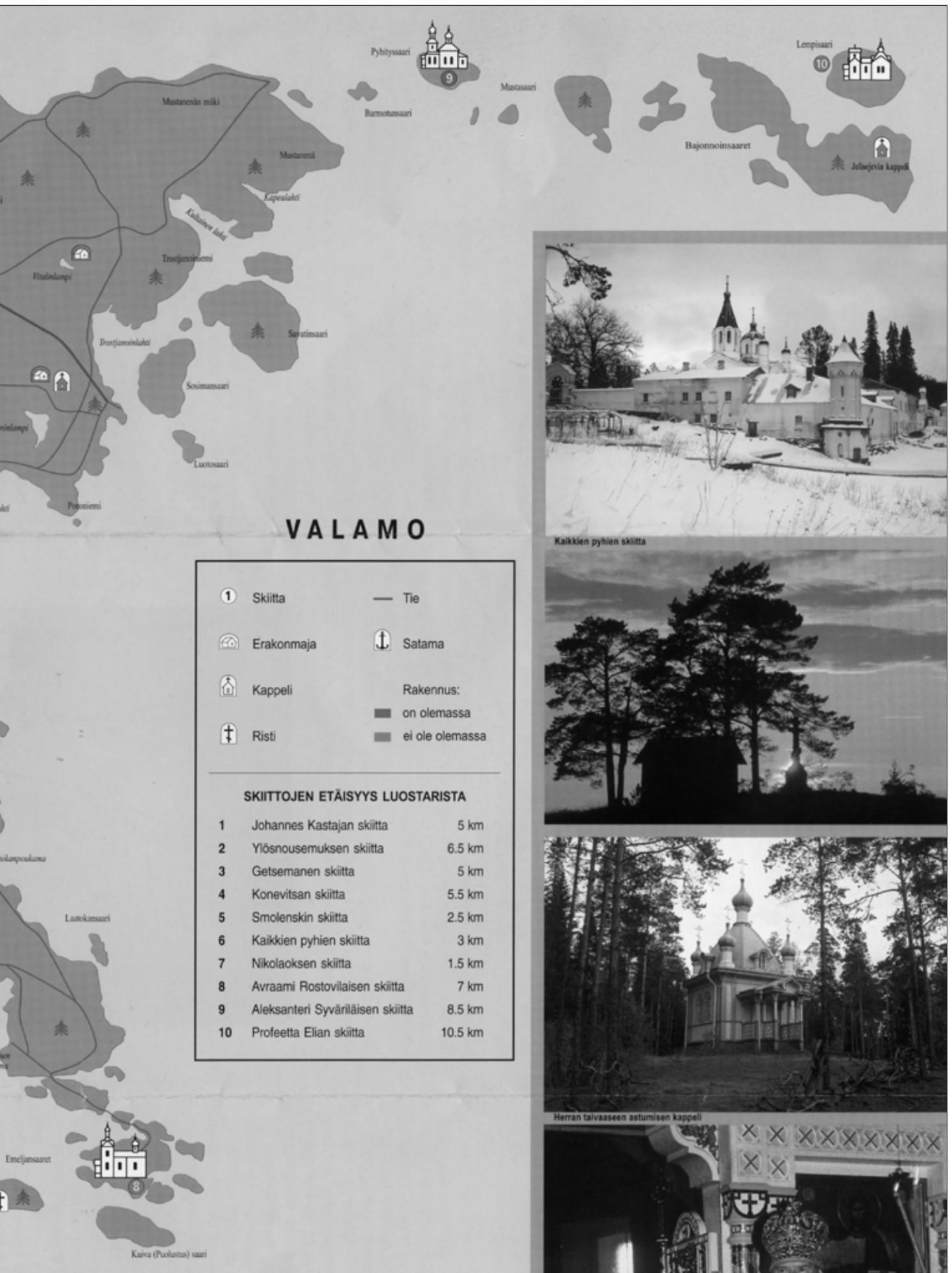
Valamosta on lehdessämme toinen artikkeli, joten siitä enemmän sieltä. Tämä kaikki kulttuuri ynnä muu tuli koettua 30 asteen polttavassa helteessä ja kaiken kukkuraksi saimme nauttia Suomen kaikkien aikojen lämpöennätyksestä. 29.07.2010 oli Joensuussa 37,2 °C varjossa.

Kyllä nyt kelpaa pakkasia odotella

Kimmo ja Sirkka-Liisa Sierimo

Kartta Valamon saariryhmästä

Terveisiä Laatokan VALAMOSTA!

Matkakertomus

Jupperin Omakotiyhdistyksen järjestämältä
Valamon retkeltä 27.-29.08.2010

Heti alkuun haluamme pyytää anteeksi kaikilta, jotka tuona perjantai-aiamuna heräsivät kukonlaulun aikaan Jupperin teillä romisevien n. 35 vetolaukun ääniin.

Valamonvalloitus alkoi hyvissä merkeissä kahden pysähdyksen taktiikalla – Korja ja Rautjärvi saivat oman osansa ryhmäläisten matkakassoista. Kiteeltä haettiin neuvoa-antavaa ja löysimmekin loistavan oppaamme Marja-Riitan. Rajanylitys Niiralan Värtsilässä sujui aakkosjärjestyksessä – paitsi Urpo ja Puomiot. Eurot vaihtuivat rupliin ja hoidetut tienpientareet kaikenpeittäviksi pusikoiksi. Niiden keskeltä löytyi Ruskealan kylä ja 18-vuotiaana evakoon lähteneen Kalevi Keinosen vanhaan kotikyläänsä rakentama, vielä tosin melko keskeneräinen kirkko ja kirkkosalin vieressä oleva ruokapaikka nimeltään Herrankukkaro.

Vielä riittää talkoolaisille Ruskealassa hommia!

Ruokalistalla oli leipää, juustoa, maustekurkkuja, punajuurta, smetanaa ja – kaalisoppaa. Jälkiruokana kahvia, piirasta ja loistopullaa. Lopuksi tutustuimme kellarikerroksen ”näköalamajoitustiloihin”.

Matka jatkui paripulpeteistaan kuuluisan Helylän kylän kautta Sortavalan satamaan, missä venäläinen kantosiipialus jo odottelikin meitä. Epäilyksistä huolimatta 50 minuutin matkanteko osoittautui tasaiseksi ja mukavaksi tyhjäkäyntitärinän lakattua.

Opas Marja-Riitta kertoo kantosiipialuksella Laatokan historiasta.

Valamon vanhin tiilirakennus.

Perillä odotteli iloisesti hymyilevä, ruskeasilmäinen Svetlana-opas. Matkalaukut pääsivät autokyydillä ja me kiipesimme 62 rappusta varsin tyylikkäästi entisöidyn Luostarihotellin ovelle. Huoneet (munkkien aiemmin asuttamat keljat) vallattuamme siirryimme Luostarin ruokalaan (trapeza) naiset maatuksoiksi naamioituneina ja miehet Luostarin yrttijuoman vahvistamina.

Maatuskat rivissä. Huivit vain puuttuvat.

Peräseinällä olevista ikoneista laskien pöytäkunta oli jaettu kuuden hengen ryhmiin, joille jokaiselle oli yhteiset ruoat valmiina pöydällä. Ruokarukouksen jälkeen istuimme tiiviisti kylki kylkeä vasten ja lusikoimme innolla illallismenun – kaalisoppaa ja kalaa.

Kaikki matkalaiset saman pöydän äärellä.

Valmiina iltakävelylle. Oikealla Svetlana-opas.

Auringon jo laskiessa iltakävelimme Svetlanan opastuksella Veljestön vanhalle hautausmaalle. Tähän päättyi päivän virallinen osuus. Yläkirkossa oli vielä mahdollisuus seurata Jumalanäidin kuolonneen nukkumisen juhlamessua, johon jupperilaiset tietääksemme suurella joukolla osallistuiivatkin. ”Hupitoimikunta” toki vielä piti epävirallisen kokouksen sataman kahvikeitaalla, missä takaovi iloisesti narahteli.

Boing, boing, boing

Seuraavana aamuna oli mahdotonta nukkua pommiin. Aivan hotellin vieressä sijaitsevan pääkirkon kellot aloittivat taivaallisen konsertin klo 8.30. Ensin kumisivat suuret kellot ja pikkuhiljaa niihin yhtyivät tornin kaikki kellot - lopulta tahtiin olisi voinut tanssia vaikka aamuripaskat. Sovittuun tapaan kokoonnuimme klo 8.55 hotellin ovelle, mistä kuuliaisena laumana seurasimme Svetlanaa aamupalalle. Ruokarukousta unohtamatta nautimme maissipuurosta, liepuskasta, juustoviipaleesta, tomaattipaloista kera mehun, pussiteen ja -kahvin.

Päivän ensimmäinen tutustumiskohde oli hyvän aamulenkin päässä sijaitseva Pyhän Nikolaoksen skiitta (= sivuluostari). Pääkirkossa vietettävän juhlamessun vuoksi kirkko oli valitettavasti suljettu.

Pyhän Nikolaoksen skiitta (Nikolski). Kirkko restauroitu 1998.

Skiitta sijaitsee pienellä, luonnonkauniilla saarella ja kirkko sen korkeimmalla mäellä, josta on upeat näköalat Laatokalle. Ilman piippua oleva rantasauna osoittautui vanhaksi tullipaviljongiksi. Siellä Luostariin tulevalta takavarikoitiin viinakset, jotka sitten lähtiessä palautettiin.

Rantasauna vai kalamaja?

Paluumatkalla skiitalta alkoi retkemme maallinen osuus. Ensin ihailimme maatilan eläimiä, maatyökoneita ja perheenisäyspuuhissa olevaa koiralaumaa.

Sitten nousimme paksua, keltaista öljyputkea seuraten Luostarin paloasemalle. Pitkäjärven VPK:n paikalla ollut edustaja oli kateudesta vihreänä ihaillessaan tallissa hälytystä odottelevia menopelejä. Lisäksi poikesimme Luostarin puutarhassa ihmettelemässä saaren vanhinta lehmusta (n. 400 vuotta). Lopuksi saavuimme satamaan shoppailemaan siunatunhieinoja matkamuistoja. 62 rapun haasteesta selvitämme luovutimme keljat ja nostimme matkatavarat auton kyytiin. Luvattua konserttia odotellessamme kävimme pääkirkon alakirkossa, mistä löytyvät mm. Luostarin perustajien, pyhittäjäisien Sergein ja Hermanin muistoarkut. Konsertissa esiintyi Valamon podvorin kuoron viisihenkinen kvartetti. Ohjelmistossa oli mm. Luostarin hymni sekä venäjäksi että suomeksi. Musiikillinen elämys oli täydellinen.

Kuoron esiintyjät.

Ennen ruokailua tutustuimme uuteen eli Igumeenien hautausmaahan, jonne vuosina 1876-1939 on haudattu kaikki Valamossa kuolleet Luostarin esimiehet sekä saarilla menehtyneet veljestöön kuulumattomat henkilöt. Nykyisin Valamon asukkaat käyttävät aluetta hautausmaanaan.

Lounas – kaalisoppaa ja kalaa, syötiin jo tutuksi tulleessa ruokapaikassa vähintäänkin yhtä tiiviissä tunnelmassa kuin aiemminkin. Hyvin ravittuina ja luottavaisin mielin nousimme jo aikoja sitten parhaat päivänsä nähneen minibussin kyytiin ja alkoi ”Rally of the thousand skiittas”.

Siinä saimme todella pitää penkistä kiinni, jos mielimme pysyä vauhdissa mukana istuma-asennossa. Pikataival taisi kuitenkin olla kuskille entuudestaan tuttu, sillä selvisimme matkasta ehjin nahoin. Kahden maissa iltapäivällä saavuimme Valamon saariryhmän länsilaidalla olevalle Niikkanen lahdelta.

Ensimmäisenä kohteena oli Jerusalemin skiitta, jonka alakirkko mukailee Jeesuksen hautakammiota. Yläkirkko on valoisa Jeesuksen ylösnousemuksen kirkko. Poikkeuksellisesti saimme valokuvata kirkoissa, koska ne eivät olleet vielä käytössä remontin jäljiltä.

Matka jatkui Getsemanen skiitan kautta Öljymäelle. Rukoushuone oli remontissa, mutta nousu ei ollut turha, sillä näköalat olivat todella huikeat. Rallimatka päättyi takaisin satamaan. Haimme matkatavarat entisestä rannikkotyökistön tallirakennuksesta ja hyvästelyämme Svetlanan nousimme Käkisalmen laivaan.

Näkemiin Svetlana!

Mahtavat mainingit muuttivat kahden tunnin matkan kolmen tunnin pituiseksi. Niiden vaikutuksesta myös kaalisopat ja kalafileet pyrkivät Laatokan laineille. Lisäksi naisten WC:n ovi toimi käkikellon luukun tavoin. Onneksi kaikki pysyimme laivassa ja lähestyessämme Käkisalmea huumorikin alkoi taas

kukkia. Ihmeteltyämme hetken rannalla olevia reikäisiä rakennelmia, arveli joku, että kyseessä on Käkisalmen käkikellotehtaan käkien koekukunta-osasto.

Lehdon Liikenteen bussi oli löytänyt tiensä Sortavalasta Käkisalmeen ja vei meidät alkuperäissuunnitelmista poiketen suoraan Gasthaus-ravintolaan

illalliselle. Tarjolla oli kaalisoppaa ja possua sekä jälkiruokana mustaa kahvia ja pullaa. Vatsat turvoksissa jatkoimme matkaa kohti Hotelli Korelaa, jota ennenmuinoin myös Vuoksenhoviksi kutsuttiin. Iloksemme totesimme, että kaikilla oli huoneessa oma vessa. Pettymykseksemme baari sulkeutui klo 23.00. Aikaa oli siis vain vajaa puoli tuntia. Tosin siinäkin ajassa jo ehti tuopista irrota pohja.

Hotelli Korela.

Kun Käkisalmen markkinoilta ennen sotia...

Aamupala oli klo 8.00. Opas saapui puoli tuntia myöhässä, jolloin aamupalaa ei enää tarjoiltu. Paikalla oleville annosteltiin tuhti satsi maistuvaa kaurapuuroa, jogurtti ja 1 croissant teen tai kahvin kanssa. Huoneet luovutettiin klo 9.00 ja Leninin aukion nurkalta hyppäsimme bussin kyytiin yhdessä paikallisen oppaan kanssa. Iloksemme kaupunki-

Käkisalmen rautatieasema nykyloistossaan.

kierroksen varrella oli useita vanhoja, hyvin säilyneitä ja korjattuja suomalaisia rakennuksia. Oppaan ehdottamista lukuisista pysäkeistä teimme pysäkin ainoastaan entisöidylle rautatieasemalle. Paikallinen opas jätettiin panssarivaunuille ja matka jatkui kohti Vuoksen koskia. Siellä ihailtiin kosken kuohuja ja tankattiin matkaeväät.

Sellanen ol Viipuri...

Bussi pysähtyi Kauppatorille ja ryhmä hajaantui tahoilleen. Shoppailuaikaa oli riittävästi ja lopulta torin läheisyydessä oleva, monille ennestään tuttu ravintola täyttyi jupperilaisista. Kukaan ei tilannut kaalisoppaa.

Viipurilaisen oppaan opastamina teimme kaupunkikierroksen. Nuijamaalla oli vuorossa taxfree-ostokset ja vilautettuamme passia pariin otteeseen olimme Suomessa. Lappeenrannassa vilkutimme bussista poistuvalla Marja-Riitta-oppaalle ja matka jatkui Taavetin tankkausaseman kautta Jupperiin. Perillä olimme iltahämärissä sunnuntai-iltana ja taas pyydämme anteeksi entistä painavampien vetolaukkujen rominaa.

Matka oli mielestämme erittäin onnistunut ja edustimme kotikyläämme varsin mallikkaasti. Opasta jopa oli kiitetty ryhmämme tuomisesta Valamoon. Suurkiitos kaikille matkan järjestelyihin osallistuneille sekä mukaville matkakumppaneille!

Muistiin kirjasi Saila apujoukkona Anne, Anne-Mari, Erkki, Jaska, Juhis ja Tapsa.

Kuvat edellä mainittujen arkistoista.

Kirjallisuusilta Laaksolahden kirjastossa 6.10.2010

Tiesitkö, että toimittaja, MTV 3:n uutisankkuri Keijo Leppänen asuu Jupperissa? Olet ehkä nähnyt hänet lähikaupassamme ostoksilla? Kaikki eivät varmaan tienneet, että hän on myös kirjailija.

Keijo Leppänen kertoi kirjoistaan ja niiden synnystä Laaksolahden kirjallisuusiikalla keskeisenä 6.10. Kirjoja on ilmestynyt jo useampi kappale. Kirjoittaminen on hänen vapaa-ajan harrastuksensa. Kiireisenä ihmisen hän kirjoittaa lähinnä öisin. Aiheet ovat hänen lähipiiristään, arkielämästä, sillä hän ei ehdi istua kirjastoissa ja arkistoissa tutkimassa historiaa ja muita taustatietoja. Keijo Leppänen nimitti itseään ”oman toimen ohella”-kirjailijaksi.

Keijo Leppänen kertoili leppoisasti ja mukavasti kirjoistaan. Yleisön oli todella nautinnollista kuunnella hänen selkeää ja elävää esitystään kirjoittamisesta ja tekstien synnystä. Aluksi hän kertoi omasta nuoruudestaan ja kuinka hän loppujen lopuksi päätyi toimittajaksi. Äidinkieli oli nimittäin jo nuorena lempiaine koulussa. Sitten hän oli päätoimittajana, toimitussihteerinä ja kesätoimittajana eri lehdissä, muun muassa Uudessa Suomessa ja Ilkassa. Näin tämä ura eteni ja sillä tiellä hän on edelleen. MTV:ssä hän aloitti työskentelyn 1993.

Uskontoon ja kristillisyyteen Keijo Leppänen on ottanut kantaa ja kirjoittanut kirjan ”Kurja hurskaus”. Hänellä ja puolisolallaan on kristillinen kotitausta. Esityksessään Laaksolahden kirjastossa hän korostikin, että on tärkeää, että molemmilla vanhemmilla on samat perusarvot elämästä. Kirjassaan ”Isyydesti” (2002) hän kirjoittaa omista kokemuksistaan isänä ja isän roolista. Kirjassa kerrotaan arkielämän kokemuksista mukaan lukien vaippojen vaihdot ja lasten korvatulehdukset. Lukijoilta hän sai paljon palautetta kirjastaan ”Isyydesti”. Palautteet tulivat pääasiassa äideiltä. Vuonna 2004 ilmestyi kirja ”Naisten miehiä”. Kirjassa hän tuo esiin molempien vanhempien erityispiirteitä, molemmilla on oma roolinsa perheessä. Siinä hän tuo esiin, millainen on suomalainen mies. Kirja on ikään kuin parisuhdeanalyysi.

Vuonna 2005 Keijo Leppänen kirjoitti kirjan ”Mika Häkkinen - mestarin paluu”. Kirjassa ”Kotitehtävä” (2007) hän kertoo, mitä oman kodin ra-

kentäminen on. Keijo Leppänen suosittelee kirjaa luettavaksi kaikille niille, jotka suunnittelevat rakentamista tai remontoimista. Siinä on hyviä vihjeitä siitä, mitä oman talon rakennuttajan pitäisi tietää.

Äskettäin Keijo Leppäselä ilmestyi kirja ”Parempi polvi”. Tässä hän vertaa omaa lapsuus-aikaansa nykyaikaan ja siihen, millaisessa ympäristössä lapset nykyään kasvavat, millainen kasvuympäristö virikkeineen oli ennen ja millainen on nyt. Kirja koostuu palasista ja teemoina ovat koti, koulu ja lasten harrastukset. Olenaisia kysymyksiä kirjassa ovat, oppivatko nykyajan nuoret työnteon taidot, oppivatko he ottamaan vastuun tekemisistään ja mikä on opettajan rooli nykyajan koulussa.

Lea Ala-Peijari

*Seuraava kirjailijailta 22.11.2010
Kutsu sivulla 5.*

Oma lähikaupamme

M-market Laaksolahti

Juha ja Salla Matilainen 09-595846
www.m-herkkukauppa.net

Aukioloajat:

arkisin klo 8 - 21

lauantaisin klo 8 - 20

sunnuntaisin klo 10-20

MYynti • ASEnnus • KORJaukset & HUOLTO

- Poltinhuollot ja korjaukset • LVIS-työt
- Kattilahuonesaneeraukset • Öljysäiliöt
- Sisäpiiput • Säättöautomaatiikka

Huoltopäivystys 24 h
0400 490 761

TERMAX

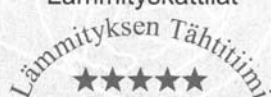
Lämmityskattilat

PUTKI- JA POLTINPALVELU

LEHTONEN

www.putkijapoltin.fi

Nyt myös:
Ilma- ja
vesilämpöpumput

Aurinkolämmitys

Oilon -maalämpöpumput

Lämminvesivaraajat

Toimitusjohtaja Marko Lehtonen, Aisatie 16 B, 01640 Vantaa, Linnainen

KUUSASAARISSET
Joulukuusia jo vuodesta 1966

Perinteinen Joulukuusien myynti
alkaa taas la 11.12.2010

Riihiniityntie 21, Jupperi

www.kuusisaariset.fi

Painonpudotushaasteet jatkuvat Jupperissa!

Uuden ryhmän kokoontuminen
Jupperissa kerran viikossa alkaen

ma 15.11.2010 klo 17.00
jatkuen 12 viikon ajan.

Palkinnot 3:lle parhaan
tuloksen saaneelle.

Hinta 35€ / 12 viikkoa.

Soita ja varaa paikkasi!

Auli Malimaa
040-5056065
auli@upeaolo.com

Seija Kotipalo
040-5045934
seija@kotipalo.fi

Römppäjäiset Yhteistuvalla

Yhdistyksemme perinteistä syysjuhlaa, Römppäjäisiä, vietettiin lauantaina lokakuun toisena päivänä Yhteistuvalla. Paikalla oli noin 50 juhlijaa. Tapahtumatoimikunta vastasi onnistuneen juhlan järjestelyistä.

Jupperin Omakotiyhdistyksen perustamisesta tuli tänä syksynä kuluneeksi 55 vuotta. Juhlan aluksi katseltiin Urpo Kotipalon kokoamaa kuvaesitystä Jupperin maisemista vuosien takaa. Muuten juhlien ohjelma noudatti tuttua kaavaa: Herkullista ruokaa ja juomaa, tanssia ja kilpailuja. Musiikista vastasi Juha Poikela ja tanssiorkesteri Nokiset. Harmonikkasolistina esiintyi Johannes Niskanen. Buffetpöydässä oli tarjolla venäläisiä herkkuja. Viimeinen valssi tanssittiin puolen yön aikoihin, minkä jälkeen sali siivottiin talkoilla.

Eeva-Riitta Puomio

Kuvat: Pekka Puomio

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n toimintasuunnitelma 2011

Yleistä

Jupperin Omakotiyhdistys vaikuttaa toiminnallaan hyvän elinympäristön luomiseksi alueen asukkaille. Yhdistyksen 56. toimintavuoden tavoitteita ovat alueen viihtyisyys ja turvallisuus, riittävät palvelut ja asukkaiden yhteistoiminnan lisääminen.

Yhdistyksen toimintaa kehitetään asukkaiden toiveita kuunnellen. Yhdistys välittää päätöksentekijöille tietoa asukkaiden näkemyksistä alueen suunnittelusta ja kehittämisestä. Uusien asukkaiden kotiutumista alueelle tuetaan muun muassa järjestämällä yhteisiä tapahtumia. Jäsenille tarjotaan liikunta- ja muita harrastusmahdollisuuksia. Perinnetietoa kerätään, tallennetaan ja julkaistaan. Yhteistyötä muiden yhdistysten kanssa jatketaan.

Tiedotustoiminta

Yhdistyksen tiedotuskanavana toimivat jäsenlehti JOY, kotisivut osoitteessa www.jupperi.fi ja yhdistyksen ilmoitustaulut. Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa ja se jaetaan Jupperin alueen jokaiseen kotitalouteen sekä keskeisille yhteistyökumppaneille. Lehden painos on 900 kpl.

Kotisivuilla tiedotetaan ajankohtaisista asioista sekä jaetaan tietoa yhdistyksestä ja sen toiminnasta. Tiedottamiseen käytetään myös yhdistyksen viittä ilmoitustaulua, jotka sijaitsevat Tammenterhon pihassa, Rantapuistossa, Jupperinmetsän ja Riihiniityntien risteyksessä, Riihiniityntien ja Palomäenportin risteyksessä ja Laaksolahtitalon kohdalla Laaksolahdentiellä.

Ympäristöasiat

Seurataan alueen maankäyttöä, kaavoitusta ja suunnittelua. Otetaan kantaa ajankohtaisiin asioihin, tarvittaessa yhdessä naapuriyhdistysten kanssa.

Seurataan keskeneräisten uudis- tai kunnostushankkeiden toteutumista; Tammipääntien kiertoliittymä, Jupperinmetsän koira-aitaus, Rantapuiston kehittäminen, Kaivoskujan-Kaivosmiehentien, Rantatien-Rantakulman ja Kaivostien-Kalliotien katusuunnitelmat.

Ylläpidetään Jupperinrannan viihtyisyyttä tarpeellisin huolto- ja korjaustoimin. Selvitetään mahdollisuutta tarjota käymäläpalveluita ilkeivallan kestäväällä tavalla.

Pitkäjärven tilan parantamiseksi tehdään yhteistyötä Vanhakartanon kalastuskunnan, Pitkäjärvi-toimikunnan ja Pro Espoonjoki ry:n kanssa.

Järjestetään alueen siivoustalkoot sekä tiedotetaan YTV:n ongelmajäte- ja kierrätysjätekeräyksistä.

Alueen palvelut

Vaikutetaan alueen palveluiden säilymiseen ja kehittymiseen. Erityistä huomiota kiinnitetään posti-, koulu-, kirjasto- ja joukkoliikennepalveluiden kehittämiseen alueella.

Perinteiden vaaliminen

Jatketaan alueen perinnetietojen keräämistä ja tallentamista. Alueen nykytilasta kerätään tietoa muun muassa valokuvien avulla. Jatketaan työtä omakotiyhdistyksen kuva-arkiston digitoimiseksi ja siirtämiseksi yhdistyksen kotisivuille.

Virkistys- ja harrastustoiminta

Järjestetään mahdollisuuksien mukaan erilaisia retkiä ja tapahtumia, muun muassa syystapahtuma, perheiden yhteinen talvitapahtuma (lumi- ja jäävara-
us) ja siivoustalkoita. Talvella pelataan lentopalloa ja jumpataan Jupperin koululla, kesällä puistojumpataan Jupperin kartanon nurmikolla. Jupperin kamariorkesterin konsertti järjestetään yhteistyössä Espoon Tuomiokirkkoseurakunnan kanssa.

Sukututkimus- ja seniorikerhotoimintaa jatketaan Tammenterhossa. Muita kerhoja perustetaan, mikäli kiinnostuneita vetäjiä löytyy.

Tammenterho

Tammenterho on yhdistyksen toiminnan keskuspaikka. Siellä järjestetään johtokunnan ja toimikuntien kokoukset. Kokouksissa voivat käyttää myös muut alueella toimivat yhdistykset. Piha-alueita ja lasten leikki-
paikkaa hoidetaan talkootyönä.

Vuoden 2011 aikana selvitetään, olisiko yhdistyksen toimitilaksi löydettävissä jokin muu vaihtoehtoinen ratkaisu kuin Tammenterho, joka ei kunnoltaan ja tilankäytöltään vastaa tämän päivän vaatimuksia.

Hallinto ja talous

Yhdistyksen asioita hoitaa johtokunta apunaan taloustoimikunta ja muut johtokunnan asettamat toimikunnat.

Yhdistyksen edustajat osallistuvat Espoon kaupunginosayhdistysten liiton (EKYL), Pro Espoonjoki ry:n ja Pitkäjärvi-toimikunnan työhön.

Yhdistyksen taloutta hoidetaan erillisen talousarvion mukaan. Toimintaan haetaan Espoon kaupungilta yhdistysten käyttöön tarkoitettuja avustusrahoja.

Johtokunta

Jupperin Omakotiyhdistys ry.

Puheenjohtaja 2010:

Juha-Pekka Ripatti

juha-pekka@jpripatti.net

Kaivoskuja 5 A 2

0400 463 941

Johtokunta 2010:

Lea Ala-Peijari (sihteeri)

lea.ala-peijari@kolumbus.fi

Kaivosmiehenkuja 6 B

050 512 4435

Kai Haapamäki

kai.haapamaki@saunalahti.fi

Kalliotie 17 A

(09) 854 3384

Juha Kallanranta

juha.kallanranta@kopiosto.fi

Tammipääntie 35 A

040 523 3212

Urpo Kotipalo

urpo.kotipalo1@saunalahti.fi

Peltotie 2

040 503 6067

Heikki Kulusjärvi

heikki.kulusjarvi@solibri.com

Vahveropolku 7

Eeva-Riitta Puomio

eeva-riitta.puomio@sci.fi

Peltorinteenkuja 1

050 531 9219

Silve Sahlan

silve.sahlan@kolumbus.fi

Tammipäänpolku 5 A

050 344 5927

Kimmo Sierimo

kimmo.sierimo@luukku.com

Jupperinmetsä 16

050 412 6335

Juha Vepsäläinen

juha.vepsalainen@vepsalainen.com

Peltotie 7 B 1

0500 451 902

Taloudenhoitaja

Tapani Vuopala

tvuopala@deloitte.com

Mäkikuja 3 A

(09) 852 3059,
040 532 2114

Olavi Laine, kunniapuheenjohtaja

Artturi Winqvist, kunniajäsen

Jäseniä 435 henkilöä

Kotisivu: <http://www.jupperi.fi>

Yhdistyksen toimitila Tammenterho on jäsenistön käytettävissä.

Tiedustelut Urpo Kotipalo: urpo.kotipalo1@saunalahti.fi, 040 503 6067

Varkaita Jupperissa

Jupperissa olivat taas ammattivargaat liikkeellä asunnon omistajien ollessa pitkällä viikonloppumatkalla. Omakotitalosta veivät 46-tuuman tv:n ohjekirjan kera ynnä muuta arvotavaraa, koruja ja penkoivat kaikki hyllyt ja kaapistot.

Sisään olivat menneet räjäyttämällä lasioveen pyöreän reiän, josta avasivat oven lukon.

Tarkistakaa hälytysjärjestelmänne kuntoon syksyn pimeisiin.

terveisin 26.10.10 Kimmo Sierimo

Tapahtumakalenteri

Marraskuu

ti	9.11.	Johtokunnan kokous
ke	10.11.	T & P
to	11.11.	Tapahtumatoimikunta
ke	17.11.	Sukututkimuskerho
to	18.11.	Seniorikerho
ke	24.11.	T & P
to	25.11.	Syyskokous

Joulukuu

ke	1.12.	Sukututkimuskerho
ke	8.12.	T & P
to	9.12.	Tapahtumatoimikunta
ti	14.12.	Johtokunnan kokous
ke	15.12.	Sukututkimuskerho
to	16.12.	Seniorikerho

Tammikuu

ke	5.1.	T & P
ti	11.1.	Johtokunnan kokous
ke	12.1.	Sukututkimuskerho
to	13.1.	Tapahtumatoimikunta
ke	19.1.	T & P
to	20.1.	Seniorikerho
ke	26.1.	Sukututkimuskerho

Helmikuu

ke	2.2.	T & P
ti	8.2.	Johtokunnan kokous
ke	9.2.	Sukututkimuskerho
to	10.2.	Tapahtumatoimikunta
ke	16.2.	T & P
to	17.2.	Seniorikerho
ke	23.2.	Sukututkimuskerho

Omakotiyhdistyksen järjestämät kerhot jatkavat yhdistyksen toimitilassa Tammenterhossa, Tammipäätie 33

Sukututkimuskerho jatkuu aina parillisten viikkojen keskiviikkoina kello 19.

*Tarkemmin Pirjo Mattila
puh. (09) 855 5004*

Seniorikerho kokoontuu kuukauden kolmantena torstaina klo 13.

*Tiedustelut Anja Tarvas
puh. (09) 854 6250*

Tiedotus- ja perinnetoimikunta (T & P) kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina kello 19.

*Tiedustelut Silve Sahlan
puh. 050 344 5927*

Tapahtumatoimikunta kokoontuu joka kuun toinen torstai klo 19.

*Tiedustelut Lasse Gustafsson
puh. 0400 458 167*

Jupperin koululla toimivat kerhot:

Jumppa torstaisin klo 19-20 Jupperin koululla. Uudet jumppaajat, tiedustelkaa vapaita paikkoja ryhmässä

*pirjo.kuusisto@huukku.com
tai iltaisin puh. 040 515 5765*

Lentopallo Jupperin koulun voimistelusalissa tiistaisin klo 20-21.30 Veinin omakotiyhdistyksen kanssa. Syyskausi loppuu 7.12 ja kevätkausi alkaa 11.1.2011. Ulkokengillä ei saa mennä pukuhuoneisiin ja sisätiloissa on oltava vaaleapohjaiset sisäpelikengät

*teuvo.tikkanen@elisanet.fi
puh. 050 559 2209*

Tapahtumia

Energiapaneeli ja Jupperin Omakotiyhdistys ry:n syyskokous Laaksolahtitalon ruokalassa torstaina 25.11.2010

JOY tarjoaa torstai-iltana asiaa omakotiasumisesta.

*Aloitamme illan kello 18.00 energiapaneelilla, jossa käydään
ajankohtaista keskustelua energiaa säästävistä lämmitysratkaisuista.*

*Paneeli koostuu jupperilaisista, joilla on omakohtaisia
käyttökokemuksia näistä järjestelmistä.*

*Energiapaneelia päättyy kahvitarjoiluun, jonka jälkeen jatkamme
Jupperin Omakotiyhdistys ry:n
sääntömääräisellä syyskokouksella kello 19.30.*

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 7 §:n mukaiset asiat.

Esityslista tämän lehden sivulla 7.

Tervetuloa!

